

Книгата на Даниил - Сто четиридесет и пета

*Тълкуване на библейските пророчества и текущите събития:
перспектива върху съвременната политика и религиозната
символика*

Jeff Pippenger
2024-03-19

Религията на уокизма (Содом) и политиката на комунизма (Египет) се надигнаха, когато най-богатият президент обяви намерението си да се кандидатира за президент през 2015 година, а след като даде своето политическо свидетелство, той бе убит през 2020 година. Папата бе пророчески убит през 1798 година, след като даде своето сатанинско свидетелство в продължение на три и половина пророчески дни. И все пак Божието пророческо Слово посочва, че папата надделява във войната си със змея.

Сине човешки, обърни лицето си против фараона, египетския цар, и пророкувай против него и против целия Египет. Говори и кажи: Така казва Господ Йехова: Ето, аз съм против теб, фараоне, египетски царю, великият змей, който лежи сред реките си, който е казал: Моя е реката ми, и аз я създадох за себе си. Езекиил 29:2, 3.

Египет е големият змей, а атеизмът на фараона предобразяваше атеизма на Френската революция и глобализма на двадесет и първи век. Този глобализъм в пределите на земния звяр на двадесет и първи век е представен от Демократическата партия. Езекиил посочва, че Бог е против Египет, а по-нататък в главата Езекиил посочва, че Бог ще предаде Египет на царя на севера, който в този откъс е отъждествен като Навуходоносор и който представлява фалшивия цар на севера на последните дни. Фалшивият цар на севера е папството, и Бог чрез Езекиил посочва, че Бог ще предаде Египет на царя на севера за службата, която Навуходоносор бе извършил като жезъл на Неговото наказание. Той посочва, че ще предаде Египет на папата в периода, когато пристига късният дъжд.

И стана така, в двадесет и седмата година, в първия месец, на първия ден от месеца, словото Господне дойде към мене и каза: Сине човешки, Навуходоносор, вавилонският цар, накара войската си да извърши тежка служба против Тир; всяка глава оплешивя и всяко рамо се одра; но нито той, нито войската му получиха заплата от Тир за службата, която извършиха против него. Затова така казва Господ Иеова: Ето, ще дам Египетската земя на Навуходоносор, вавилонския цар; и той ще вземе множеството ѝ, ще вземе плячката ѝ и ще вземе користта ѝ; и това ще бъде заплата за войската му. Дадох му Египетската земя за труда, с който служи против него, защото работиха за Мене, казва Господ Иеова. В онзи ден ще направя да поникне рогът на Израилевия дом, а на тебе ще дам да отвориш устата си сред тях; и ще познаят, че аз съм Господ. Езекиил 29:17–21.

„Денят“, в който Бог прави така, че „рогът на Израилевия дом да поклъне“, е 11 септември 2001 г., когато късният дъжд започна да ръси. По това време Господ издигна стражи, казвайки: „слушайте звука на тръбата“ на третото горко, защото Той посочи, че Бог ще „ти

даде отваряне на устата сред тях“. „Сред“ обозначава периода от време между поръването на късния дъжд, започнало на 11 септември 2001 г., и завършващо при неделния закон, когато Светият Дух се излива без мярка. По средата (сред) на тези два ориентирни белега двама свидетели, или два рога, щяха да дадат своето свидетелство, докато и двамата не бяха убити на улицата през 2020 г.

Преди да бъдат убити, те дадоха своето свидетелство, а след като бяха убити, бяха съживени като осмия, който е от седемте. Те бяха убити от драконовата сила на атеизма (Египет) и безнравствеността (Содом). За службата, която бяха извършили за Бога, Той обеща да им даде Египет като тяхна награда. Когато северният цар завладее прекрасната земя на Съединените щати в четиридесет и първи стих на Даниил единадесета глава, тогава той взема Египет, защото това е неговото възнаграждение за извършените служби в Божието провиденциално дело.

О, Асириецо, жезъл на Моя гняв, и тоягата в ръката им е Моето негодувание. Ще го изпратя против един лицемерен народ и против людетe на Моя гняв ще му дам заповед да заграби плячката, да вземе користта и да ги стъпче като калта по улиците. Исаия 10:5, 6.

Асириецът е северният цар, който представлява папството, фалшивия цар на север в последните дни. Асирия и Вавилон бяха използвани, за да донесат съд над Израил, както над северното, така и над южното царство, поради тяхното непрестанно отстъпничество.

„Така Израил бе отведен в плен от земята си в Асирия“, „защото не послушаха гласа на Господа, своя Бог, а престъпиха Неговия завет и всичко, което Моисей, слугата Господен, беше заповядал“. 4 Царе 17:7, 11, 14–16, 20, 23; 18:12.

„В страшните съдби, наведени върху десетте племена, Господ имаше мъдра и милостива цел. Онова, което Той вече не можеше да извърши чрез тях в земята на бащите им, Той щеше да се стреми да постигне, като ги разпръсне между езичниците. Неговият план за спасението на всички, които биха избрали да се възползват от прощението чрез Спасителя на човешкия род, трябваше все още да бъде изпълнен; и чрез страданията, наведени върху Израил, Той подготвяше пътя, за да бъде открита Неговата слава на народите по земята. Не всички, които бяха отведени в плен, бяха неразкаяни. Сред тях имаше някои, които бяха останали верни на Бога, а други се бяха смирили пред Него. Чрез тях, „синовете на живия Бог“ (Осия 1:10), Той щеше да доведе множество хора в асирийското царство до познание за свойствата на Неговия характер и благотворността на Неговия закон.“ Пророци и царе, 292.

Господ използва северните царе като Свое оръдие за съд, и принципът в Библията, който Той следваше по отношение на тези северни царе, беше, че те трябваше да бъдат възнаградени за извършените услуги.

И в същата къща оставайте, като ядете и пиете каквото ви дават; защото работникът заслужава заплатата си. Не преминавайте от къща в къща. Лука 10:7.

Господ използва папството, за да накаже Съединените щати, когато те изпълнят чашата на своето благодатно изпитателно време при скоро предстоящия неделен закон, а Неговото въздаяние е, че Той дава Египет на папството за извършените услуги. Пророческото Слово на Бога ясно заявява, че Египет е даден на папството, и стихове четиридесет и втори и четиридесет и трети от единадесета глава на Даниил потвърждават този факт. Заплащането на папата за извършените услуги е, че той става главата, която десетте царе издигат, и която управлява над световния образ на звяра.

Тръмп надделява над силите на змея, защото той е осмата глава, която е от седемте, във времето на образа на звяра в Съединените щати. Сега настъпва крахът на Демократическата партия — силата на змея, която уби Тръмп през 2020 г. Божието Слово никога не се проваля. „Сламката, която пречупва гърба на камила“ за Демократическата партия, е лъжепророкът на исляма. Нападението от 7 октомври 2023 г. вби клин в нейната опорна база по начин, който може да се припише единствено на ролята на исляма, разгневяващ и смушаващ народите. Това ще бъде съпроводено от нови нападения, които ще произведат още по-голямо разделение, като същевременно ще обединят една прослойка от гражданите на земния звяр, които разпознават безумието на потока от незаконна имиграция, отприщен от силите на змея. Това ще предизвика и икономическа криза, макар че тази криза вече е налице.

„И тогава великият измамник ще убеди хората, че онези, които служат на Бога, причиняват тези злини. Групата, която е предизвикала небесното неблаговоление, ще припише всичките си беди на онези, чиято покорност към Божиите заповеди е постоянно изобличение за престъпниците. Ще се заявява, че хората оскъряват Бога чрез нарушаването на неделната събота; че този грях е довел бедствия, които няма да престанат, докато спазването на неделята не бъде строго наложено; и че онези, които изтъкват изискванията на четвъртата заповед, като по този начин разрушават почитта към неделята, са смутители на народа, възпрепятстващи възстановяването му в божествено благоволение и временно благоденствие. Така обвинението, отправено някога срещу Божия служител, ще бъде повторено и то на също тъй добре установени основания: „И когато Ахав видя Илия, Ахав му каза: Ти ли си оня, който смушава Израил? А той отговори: Не аз смуштам Израил, а ти и бащиният ти дом, защото оставихте заповедите на Господа и ти последва Ваалим.“ 3 Царе 18:17, 18. Тъй както гневът на народа ще бъде разпалван чрез лъжливи обвинения, те ще следват спрямо Божиите вестители поведение, твърде сходно с онова, което отстъпническият Израил прояви спрямо Илия.“ Великата борба, 590.

Пазителите на съботата ще бъдат посочени като причината, поради която „божественото благоволение и временното благоденствие“ са били отнети. Описвайки този период, който е непосредствено пред нас, тя се позовава на Илия и на неговото взаимодействие с Ахав. Техните взаимни обвинения един към друг се състояха пред планината Кармил. Временното благоденствие и божественото благоволение биват отнети чрез засилващи се съдби, преди скоро настъпващия неделен закон. Току-що цитираният пасаж се отнася до поредица от събития, които настъпват по време на изпитанието на неделния закон, но има две времена на

изпитание. Изпитът на образа на звяра, който настъпва в пределите на Съединените щати, след това се повтаря в целия свят. Всички събития, описани в пасажа, намират пророческо изпълнение в историята, водеща до скоро настъпващия неделен закон, и в историята на световната криза на неделния закон, която следва след това.

Първият абзац на девети том на „Свидетелства“, който започва на страница единадесет, като по този начин обозначава ДЕВЕТ-ЕДИНАДЕСЕТ, гласи: „Живеем във времето на края. Бързо изпълняващите се знамения на времето заявяват, че пришествието на Христос е близо при вратата. Дните, в които живеем, са тържествени и важни. Божият Дух постепенно, но сигурно се оттегля от земята. Вече падат язви и съдбища върху онези, които презират Божията благодат. Бедствията по суша и море, неустойчивото състояние на обществото, тревогите от война, са зловещи предзнаменования. Те предвещават приближаващи събития от най-голяма величина.“ И като повествованието продължава нататък, на страница четиринадесет намираме: „Не са мнозина, дори сред възпитатели и държавници, които разбират причините, лежащи в основата на сегашното състояние на обществото. Онези, които държат юздите на управлението, не са в състояние да разрешат проблема на нравствената поквара, бедността, нищетата и нарастващата престъпност. Напразно се борят да поставят деловите отношения на по-сигурна основа. Ако хората обръщаха повече внимание на учението на Божието слово, биха намерили разрешение на проблемите, които ги смущават.“

„Писанията описват състоянието на света непосредствено преди второто пришествие на Христос. За хората, които чрез грабеж и изнудване трупат големи богатства, е писано: „Събрали сте съкровище за последните дни. Ето, заплатата на работниците, които пожънаха нивите ви, задържана от вас чрез измама, вика; и виковете на жетварите стигнаха до ушите на Господа Саваот. Живели сте разкошно на земята и сте се отдавали на разпътство; угоихте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте и убихте праведния; той не ви се противи.“ Яков 5:3–6.“

В последните дни хората „напразно се борят да поставят деловите операции върху по-сигурна основа“. Демократите, тяхната пропагандна машина и глобалистките банкери се борят напразно и лъжат относно действителната финансова стабилност, за която твърдят, че администрацията на Байдън е постигнала. Един от символите на „света непосредствено преди второто пришествие на Христос“ са „хора, които чрез грабеж и изнудване“ са „натрупали големи богатства“. Трите стиха, които предхождат стиховете от книгата на Яков, цитирани от сестра Уайт, са:

Хайде сега, вие, богатите, плачете и ридайте за бедствията, които ще дойдат върху вас. Богатството ви е изгнило и дрехите ви са проядени от молци. Златото и среброто ви са ръждясали; и ръждата им ще свидетелства против вас и ще изяде плътта ви като огън. Вие сте натрупали съкровище за последните дни. Яков 5:1–3.

Пророческа характеристика на „последните дни“ е, когато има мъже, които биват разпознавани по своето поразително богатство, придобито чрез измама. Тези мъже са в новините всеки ден. Това време е настъпило. В това време богатството на тези световни

банкери и милиардери е представено като злато и сребро, които ръждясват. Среброто и златото не ръждясват, така че Писанията посочват нещо напълно неочаквано, което се случва с богатството на богатите мъже в последните дни, защото тяхното злато и сребро трябва да ръждясат. Предвестникът на този икономически срив настъпи с идването на третото горко, на 11 септември 2001 г. Ислямът на третото Горко е източният вятър на библейското пророчество, и в последните дни именно източният вятър потапя икономиката, както е представена от тарсийските кораби.

Защото, ето, царете се събраха, заедно преминаха. Видяха и тъй се удивиха; смутиха се и побързаха да се оттеглят. Страх ги обзе там, и болка, както на жена, която ражда. Ти строшаваш тарсийските кораби с източен вятър. Псалми 48:4–7.

Глобалистките царе, милиардери и банкери са смутени от страх и болка, когато източният вятър, който представлява нарастващия гняв на народите (като жена в родилни мъки), породен от исляма на третото горко, потапя тарсийските кораби. Ислямът е на път да разбие местната и глобалната икономика и да създаде икономическа и политическа среда, която съвършено играе в полза на силните страни на Тръмп, а не на демократите и глобалистите, защото драконовата власт се дава на осмата глава, която е от седемте, за „оказани услуги“. Бог използва Тръмп, за да раздвижи цялото царство на гърците, защото Бог сега довежда до осъществяване обстоятелствата, при които целият свят трябва да бъде разделен на две класи.

Икономическата система, която сега се управлява от глобалистите, бе въведена за пръв път по време на президентството на Удроу Уилсън, демократ, избран с обещанието да държи Съединените щати извън надвисващата Първа световна война, но в крайна сметка станал президентът, под чието ръководство страната участва в Първата световна война. Уилсън е най-известен с това, че прокарва Обществото на народите, предшественика на Организацията на обединените нации. По време на неговото президентство финансовата структура на Съединените щати бе предадена в ръцете на глобалистите, когато през 1913 г. Уилсън постави икономическото управление на нацията под егидата на Системата на Федералния резерв.

Пророческите характеристики на президента от времето на Първата световна война се изразяваха в неговото обещание да не влиза във война, което беше лъжа. Той беше водещата историческа личност, насърчаваща едносветовното правителство на Обществото на народите, и председателства предаването на финансите на Съединените щати в ръцете на световните банкери. Той управляваше от 1913 до 1921 година. През 1919 година третото поколение на адвентизма, което е символизирано от компромис със света, вървеше успоредно с компромиса на Уилсън със света, защото двата рога вървят успоредно един на друг. В третото поколение на лаодикийския адвентизъм те предадоха контрола над своите медицински и образователни системи в ръцете на онези, които са извън тяхното духовно върховенство. В същото време Уилсън предаде финансовия суверенитет на Съединените щати на глобалистките банкери и неуморно работеше, но безуспешно, за да предаде политическия суверенитет на Съединените щати на глобалистите.

Уилсън, като президент по време на Първата световна война, представя пророчески характеристики, които определят Третата световна война. Той представя история, в която Федералният резерв участва в контролирането на световната икономика в посока, която е най-подходяща за глобалисткия дневен ред, а не за суверенитета на Америка. Той представя президент, който е на поста, когато Новият световен ред най-сетне постига целта си, като се превръща в седмото царство от библейското пророчество, макар че тяхното господство е краткотрайно. Този факт е установен въз основа на двама свидетели, защото неуспешният опит на Уилсън да се присъедини към Обществото на народите след Първата световна война беше предобраз на присъединяването на Съединените щати към Организацията на обединените нации непосредствено след Втората световна война. Въз основа на тези двама свидетели, скоро идващият неделен закон, който води след себе си национална разруха, довежда до установяването на Организацията на обединените нации като едно-световното управление, за което глобалистите настояват още от президентството на Удроу Уилсън.

Тези пророчески характеристики трябва да съществуват в президентството на осмия и последен президент, който е от седмината. След Уилсън дойде Уорън Хардинг, републиканец, който въведе периода, наречен „ревящите двадесет години“, довел до краха от 1929 г., който доведе до Голямата депресия, която доведе до Втората световна война. Първото президентство на Тръмп беше „ревящите двадесет години“, а Байдън е на път да въведе най-голямата депресия в историята на земния звяр. Тази депресия беше предобразена от краха от 1929 г., но също и от „паниката от 1837 г.“ в дните на Елън Уайт.

Депресията през 1830-те години в Съединените щати е общоизвестна като „Паниката от 1837 г.“ Тя представлява тежък икономически спад, който продължава от 1837 г. до средата на 1840-те години, обхващайки голяма част от десетилетието на 1830-те. Паниката от 1837 г. се характеризира с финансова криза, банкови фалити, широко разпространена безработица и продължителен период на икономически лишения.

Паниката от 1837 г. бе предизвикана от „спекулативен балон“, както и крахът от 1929 г. През 1837 г., когато балонът се спуска, това доведе до широко разпространени фалити и финансови загуби. Последва поредица от банкови фалити в резултат на спекулативния балон, което доведе до загуба на доверие в банковата система и до повсеместна финансова паника. Глобален икономически спад, изострен от намаляване на международната търговия и от спад в търсенето на американски износ, допринесе за икономическите бедствия в Съединените щати.

Крахът от 1929 г., който беляза началото на Голямата депресия, бе предшестван от спекулативен балон на фондовия пазар. През 20-те години на XX век в Съединените щати имаше период на икономически просперитет, известен като „бурните двадесет години“, характеризираш се с бърз индустриален растеж, технологични нововъведения и широко разпространен оптимизъм. През това време спекулацията на фондовия пазар рязко нарасна, подхранвана от леснодостъпен кредит, търговия на маржин (покупка на акции със заети средства) и спекулативно изкупуване на акции въз основа на очаквани бъдещи повишения на цените, а не на тяхната действителна стойност. Цените на акциите се покачиха до

неустойчиви равнища, далеч надхвърлящи вътрешната стойност на компаниите, които те представляваха.

От март 2000 г. до октомври 2002 г. „дотком балонът“ се спуска. На 11 септември 2001 г. се случиха събитията, вплетени в рамките на този икономически срив. След това през 2008 г. се спуска жилищният балон, което бе наречено Световната финансова криза или Голямата рецесия.

В навечерието на неделния закон временният просперитет на гражданите на Съединените щати бива отнет. Отнемането на временния просперитет настъпва по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Първият ориентир на времето на запечатването бе вложен в икономически срив. 11 септември 2001 г. беше овластяването на третия ангел, а когато същият този ангел дойде през 1844 г., тази история бе вложена в икономически срив. 1844 г. е предобраз на скоро идващия неделен закон, а 11 септември 2001 г. е началото на периода на запечатването. Исус винаги представя края на едно нещо чрез началото на друго нещо. Крахът от 1929 г. предшества и доведе до Втората световна война.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Сред нас като народ е имало лениво пренебрежение и престъпно неверие, които са ни възпирали да вършим делото, което Бог ни е оставил да извършим, като оставяме светлината си да сияе пред хората от други народи. Съществува боязливост да се излезе напред и да се поемат рискове в това велико дело, от страх, че изразходването на средства няма да донесе възвръщаемост. Ами ако средства бъдат употребени и въпреки това не можем да видим, че чрез тях са били спасени души? Ами ако има чиста загуба на част от нашите средства? По-добре е да работим и да постоянстваме в работа, отколкото да не правим нищо. Вие не знаете кое ще успее — това или онова. Хората влагат средства в патентни права и понасят тежки загуби, и това се приема като нещо естествено. Но в делото и каузата на Бога хората се боят да дръзнат. Парите им се струват чиста загуба, ако, вложени в делото за спасяване на души, не донесат незабавна възвръщаемост. Именно средствата, които сега се влагат тъй оскъдно в Божията кауза и се задържат егоистично, след малко ще бъдат захвърлени заедно с всички идоли на къртиците и на прилепите. Парите скоро ще се обезценят много внезапно, когато реалността на вечните сцени се открие пред сетивата на човека.“ The True Missionary, 1 януари 1874 г.